

Ой у лісі на горісі (лірична)

Наддніпрянина.
Редакція Леопольда Яценка

Помірно

$\text{♩} = 80$

Ой у лісі на горісі соловейко щебетав -
тав, щебетав - тав соловейко щебетав.

Ой у лісі на горісі
Соловейко щебетав, щебетав,
Соловейко щебетав.

На гулянні при компанії
Козак дівку цілував, цілував,
Козак дівку цілував.

Цілував він, милував він,
Та й став її покидать, покидать,
Та й став її покидать.

А дівчині жалко стало,
Стала плакать ще й ридать, ще й ридать,
Стала плакать ще й ридать.

Козакові жаль зробився,
Став дівчину розважать, розважать,
Став дівчину розважать.

Не плач, дівко, не журися –
Ти ж повік будеш моя, та й моя!
Ти ж повік будеш моя!

Примітка Леопольда Яценка: "Для хору, без супроводу".